

VÄVNING ÄR URÅLDRIG kvinno- kultur. Den har varit ett sätt att kombinera något praktiskt med behovet att försköna. Många gånger gränsade resultaten till det vi idag ser som textil konst. Nu utvecklar konstnärer väv- metoderna till att som andra bildskapande tekni- ker ge tolkningar av upplevelser och iakttagelser. Eva Hagström använder vävningen som medel att göra bilder av det hon vill förmedla.

När jag kommer in i Evas ateljé i Siknäs känner jag blandningen av gammalt och nytt.

Det lilla röda ateljéhuset är modernt renoverat, men inredningen med vävstolar och möbler är delvis arvegods.

Hon berättar att de två vävstolarna kan ha varit en av anledningarna till att hon blev den sortens konstnär hon blev. De har funnits i familjen sedan lång tid. Den ena har hon många gånger som barn sett sin farmor väva på.

– Jag tyckte det var bra att kunna använda de två vävstolar som fanns, säger Eva. Det kändes som om jag förde en tradition vidare. Omedvetet har jag kanske påverkats i mitt yrkesval av både farmor och mormor. Min mormor var hemsöm- mersska och hos henne lekte jag med tyglappar, trådar och knappar.

Eva föddes och växte upp i Malmberget. Nu är hon sambo och bosatt i Siknäs. På samma tomt som hennes ateljéhus står, finns den sommarstu- ga, där hon tillbringade somrarna med sina föräld- rar. Hon har en bakgrund av vintrar i Malmfälten och somrar vid kusten i Siknäs. Det är en omstän- dighet som återfinns i hennes bildvärld.

En bild som har med Malmberget att göra hänger vid sidan av soffan jag sitter i. Det är en yllebild- väv som heter ”Barndomsminne”. Den berättar om det hus Eva bodde i som barn. Det var ett

tvåvåningshus. Nu finns det inte längre, eftersom det har följt med rasmassorna ner i ”Gropen”. Malmberget har underminerats av alla gruvgångar under jord. När Eva gjorde denna bild, tänkte hon sig att deras hus står intakt där nere omgivet av malmkross. Det är bara taket som är synligt ovan jord. Ovanför och bakom syns Dundret och det är vinter. I ett par av fönstren ser man gestalter. Hennes farmor syns i ett och morfadern i ett annat.

Livet vid kusten har lämnat andra spår. Så före- kommer till exempel formen av en fisk eller båt i flera bilder.

– Man kan hitta olika pusselbitar som faller på plats, om man funderar på varför det blivit så eller så, säger hon.

Eva berättar om en sådan bit. Hon har en äldre bror som höll på med sameslöjd, när hennes in- tresse för skapande blivit mer medvetet. Eva pro- vade bland annat att sy med tennråd.

– De olika tennråds mönstren har i förändrad form återkommit i mina vävar. Jag känner igen dem i de snökristaller jag har med ibland.

Eva skapar sina textila bilder i huvudsak som ripsvävar eller yllebildvävar. Det är två helt olika tekniker. Den första tekniken har sitt ursprung i sättet att väva mattor. Eva har vidareutvecklat denna till de bildvävar hon gör idag. Men att väva på det sätt hon gör i vävstolen har sina begrän- sningar. Det går inte att göra svängar eller runda former.

– Ripsväven är väldigt grov och teknikbunden, säger Eva. Motiven blir därför strikta, geometriska eller enkelt symboliska. Det går inte att göra så mycket annat